

Julen som frös inne

Ett strypt alternativ

Jan Ström — numera stockholmare men tidigare verksam bl a som ordförande i Power House, Örebro — fortsätter här den debatt som Claes Gabrielson drog igång den 23/12 om Föreningen Huset och de anslagsgivande myndigheternas snålhet. Hur många lovvärda och

Apropå

viktiga försök att bryta slentriantänkande har inte kvävts i sin linda p g a myndighetsmaskineriets långsamma papperskvarn, frågar Ström och menar att systemet bör och kan göras smidigare.

Jan Ström

■■■ Tack Claes Gabrielson för din "brandfackla" på Allehandas kultursida den 23/12. Jag hoppas den kommer att bidra till att belysa vissa mörka hörn vad beträffar den stundtals bristfälliga konsekvens ansvariga kommunala politiker tycks ha. Jag menar när det gäller att i praktisk handling bevisa att pappersideologierna och de vackra fraserna inte bara varit röstfiskande, och kanske i och för sig godhjärtade, men dock tyvärr just i praktiken värdelöst och vilseledande svammel.

Vad är överhuvudtaget meningen med att dra upp riktlinjer och önskemål för ett kulturpolitiskt handlingsprogram man tydligen tycks sakna ekonomiska resurser till, men främst vilja att genomföra?! Att i längden gömma sig bakom standardklyschor som tex "majoriteten av kommunfullmäktige/utskott... har efter moget övervägande funnit graden av prioritet ej motiverad..." håller inte i längden.

■■■ Problemet är inte vare sig nytt eller unikt för just Örebro. Gapet mellan intention och förverkligande finns mer eller mindre överallt.

Jag bor sedan en tid i Stockholm, så en befogad fråga är givetvis med vilken rätt jag lägger näsan i blöt i Örebros inre angelägenheter. Då bör en sak vara helt klar — det finns vad beträffar dessa (och många andra) viktiga frågor inget som heter lokalt. Trots en hög grad av decentralisering och självstyre, så sätter givetvis regeringens kultursyn sin prägel på varje kommuns sätt att agera, genom tex prioritering och fördelning av statliga bidrag m m.

Som f d ordförande i dåvarande föreningen Power House (som delvis berördes i Claes Gabrielsons

debattinlägg) anser jag mig dessutom ha en viss inblick i Örebros kulturella hetluft. Jag har nämligen deltagit i åtskilliga appeller och anslagsmaningar, och förstår följaktligen Claes Gabrielsons besvikelse och fullt berättigade ifrågasättande av myndigheternas goda vilja och förståelse.

■■■ Jag vill också en gång för alla göra klart för er yrkespolitiker och medansvariga lekmän som fungerar som opinionsbildare och till syvende och sist håller i yxan, att ni mer eller mindre medvetet stryper (aktivt eller just vad beträffar Gemensam Jul genom passivitet) många angelägna verksamheter. Det gäller framför allt nya idéer som ännu inte blivit etablerade och rumsrena i era ögon.

Hur många lovvärda och viktiga försök att bryta slentriantänkande har inte krävts i sin linda p g a myndighetsmaskineriets långsamma papperskvarn.

Man måste motverka den inneboende tröghet och motvilja mot tillsynes kontroversiellt tänkande som finns inbyggt i vårt demokratiska parlamentariska samhällssystem. Jag har inte något emot samhällssystemet som sådant — men det bör och kan göras smidigare och mera lyhört.

■■■ Jag gjorde själv misstaget att från början se sk alternativa verksamheter typ Huset som ett uttryck för en mängd idealisters välvilliga, men något lummigt och naivt formulerade aktivitetslust. Det var ett misstag! Almarna, Sprängkullen, musikfesterna, Mullvaden m m kan inte bara avfärdas med en axelryckning, eller hur?

Själv var jag alltså en av förkämparna för Power House. Om

dåvarande styrelsen genom brist på förståelse kanske i någon mån indirekt bidrog till Husets nuvarande ekonomiska problem, så beklagar jag detta. Observera dock att jag skriver som privatperson och är inte på något sätt talesman för Power House. Jag stödjer givetvis — numera dock ej aktivt — ovannämnda tioårsjubilar. Power House's verksamhet talar för sig själv vad beträffar betydelsen för Örebros musikliv.

För att ge tyngd åt mina ord måste jag dock erkänna att om jag stod inför valet mellan aktivt arbete för Power House eller Huset, så skulle jag numera tveklöst välja det senare alternativet eftersom Power House-verksamheten begränsat sig till musik medan allaktivitetshuset (i detta fall Huset) har en betydligt bredare målsättning.

■■■ Avslutningsvis: Ansvariga politiker och vi övriga! Det är hög tid att på allvar tänka efter vad som håller på att hända. Att Gemensam Jul för första gången på nästan ett decennium inte kommit till stånd — liknande verksamhet fanns betydligt tidigare än i Husets regi — kan inte ses som en marginal företeelse. Den snåla vind som blåser i ansiktet på tex Huset kan ännu mindre ses som något marginellt. Ta reda på fakta om sk alternativa verksamheten och avgör först därefter framtida bemötande. Och framför allt: Försök sätta frågan i ett vidare perspektiv!

JAN STRÖM